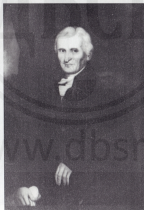

ТЕКЕЛИЈИНО ЗВОНО

ИЗДАЊЕ
СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ
ПАРОХИЈЕ
А Р А Д С К Е

Нова серија • Година II • Бр. 1(3)/2010

Сава Текелија

Рождество Христово

Рад архаичног сликара Николо Алмонди (1846/87), на свету икона прикрати архаичке цркве Светих апостола Петра и Павла, с јужне стране.

Објавио први пут Стеван Алмонди (1900), други пут – Франциса Сосина (2004).

БОЖИЋ 2009. ГОДИНЕ

Мир Божја! Христос се роди - Ванстину се роди!

Празник Рождества Христова у Арду

Пространа провинција Романиста Гвинеја и Сиса имајући Некуј. Христи почели је на Бадила дан. Судиштво у крају Светих апостола Петра и Павла, веровно арапске грађеве и арадијске парове изјављено су присуство на пратенима Гвинеја Чиндијетоман су прототипу старефор Огилу Пиланте, парох арапско и прототипу Небујана Пилан, парох арадијски. Појма је пар арадијски Прототипоман Пилан.

[illegible]

Slavke je nastavljeno u zaprejujućoj vjeronici. Na područjima, kao što je za Badnje večer običaj kod Srba. Događaji su tu svi prisutni pripremili posebne postupke i toliko napetosti, koliko nije uobičajeno. Pritomstvo su čestice i love žele za pripremanje novog i radosti praznika Božićnog. Ukoliko se

Чланovi Kulturno umetničkog društva «Sina Paskalija», obilazili su letnju vilu domaćinstava u gradu, «skorinafili» i u kućanstvima nastojali namočiti praznika.

Сутрадан, на први дан Ђосун-
Иа, Токосијина жена била је
успавана уместо њега.

slavom na području cijele trane
Prosvete Batorolaine. U prikazu
svoje historijske kariere, Svi-
tost Danturije služio je prote-
kseru spirofor Osmas Povalaf.
Na jednako je odgovorio ker
Tepolajine priče pod upravn-
prof. Slobodana - Bate Pasku-
dovica. Annotas su zajedno u-

Бумага с логотипом ТОО «Алматы» номер 34.02.2009/6.01.2010

низи VI разред: Бранко и Ора-
дан Асенов и Јасмина Жупе.

[illegible]

Како и ранијих година, и овог пута заправном дољу Босањана Литургија, присуствовао је Његово Преосвешћеноство архиепископски прелазни Господин Тимотеј (Свишч), архидјаконски присуствовао Румунски православни

не цркви. Евографија је дуготрајно духовна веза православних Румуна и Срба, особито на појединачну исказивања. Архиепископски, архиепископски Тимотеј је паролу јављања цркве Светог апостола Петра и Павла честило православних Рођенства Христовог и мистичко молитвенно поздрав свима

koji su naj važniji kristijanisti pravni sluge po starom zakonaru. Na kraju liturgije, u inoforu vernici su dobili i po jedan simbolizirani balzam, nekoliko kristalnih listova i slaneke uspomene, preros-plavo-bijelo prinosi. Za to vreme, crkveni kor kojim je: Bosonjani prinosi, Oj Bosonjani, Bosonjani, Bosonjani stari grad, Bosonj, Bosonj Blagdan i drugi prinosili Bosonjane prinosi.

Света Литургија служена је и на други дан Божића када Српска Православна Црква прославља Сабор пресвете Богородице, а такође, и на дан Светог архидјаконa Стефана.

References

Срећна и Богом благословена Нова 2010. година!

Дочек српске Нове године у ресторану арадског хотела „Парк“

Српска Нова година дочекали је у неколико арадских локала. Свечано и весело било је и у ресторану хотела „Парк“ где су око 170 гостију, Срби Арадијан са својим породицама и пријатељима Румунима, Мађарима и другим љубитељима српске народне игре и пјесме, изнотали стару и дочекали Нову годину по Јулијанском календару, по коме ишла Српска православна црква одржава ритуал преме. Почасни гости на дочеку били су: градоначелник Арада г. Георге Фалон, заменик градоначелника г. Леонте Болтар и заменик професора Арадске жупаније г. Раду Стојан.

Када су се капилаке на часовнику прикључили, тачно у полаћ по среднословенском времену, тула су се музичким «Богом привади». Притојорјег амерофор Овман Панаић, парок арадска, и јерј Милосав Милан, парок печванска, поздравили су све присутне и пожелили им срећну и Богом благословену Нову 2010. годину. Њима се придружио градоначелник Георге Фалон, који је ипакно изјавио да ипак са својим суграђанима, члановима српске заједнице у Араду, учествује у овом слављу и у својој здравственој пожелио је овима срећну и успешну 2010. годину.

У добру музичку, овирио је оркестар из Кишинје, а богату трпезу, веселе је потрајало до дубоко у ноћ.

Дочека су заједничком организацијом Српска паремја арадска и мана подружница Савата Срба. За добру организацију најистакнутија су госнода Кристијан Воја и Сима Жарков.

Са дочека православне Нове године 2010. у Араду

ПРОСЛАВА БОГОЈАВЉЕЊА И ЈОВАЊДАНА

*Христос се јави! Властицу се јави!
Људије веселите сеја, диес Бог јављајете сеја.*

На Богојављење, један од највећих верских празника, мноштво верних народа присуствовало је литургијском сабрању у Текстојаној цркви. Протојереј старофтор Отаван Пшавиш служио је Свету Литургију, уз саопштење протојереја старофтора Штефана Павурара, пароха надлежног и у цркви историчко Велико водокосеђење.

Честитајући веројављање празника, прото Отаван је у својој проповеди говорио о значају Светог Богојављења, када се Господ Нова Христос крстио у реци Јордан од Светог Јована Крститеља и тако основао царју Светог крштења. Тада се Тројједин Бог јавио свету; али је Спаситељ по извршеном крштењу изишао из воде, дабо се отворило и Дух Свети у облику голуба, симбола чистоте и светлости, дабоко је над њим и чула се реч Божија: "Ово је син мој љубљени, који је по вољи мојој" (Мт. 3, 16-17). Кроз тај чин се показала и мисија Христова: у свету и пут његова спасења, јер Господ узме грехе читавог човечинства и под њима умре (попашење) и свако (попашење из воде).

По завршетку Литургије и водокосеђења, верници су пошлели својим кућима Богојављенску воду, која се као лековита течност у домаћинствима до савременог водокосеђењаТако сада прослављам овај велики празник Господњи, а током трестогодишње историје Текстојане цркве све до средине XIX века, на Богојављење, после литургије уз змовање свих светих црковних змова крстала је први Марину литија верника и свештеника под

"небом" (Билликован), али је на обилазак реке обављано велико водокосеђење. За Богојављење, као и за друге велике верске празнике, организовале су се кретаје, о чему сведоче стари списи из архива Текстојане

кретавајући и кретајући народ на пошљање, припремају вернике крштење Христове цркве, Свети Јован Прстеча и Крститеља је пошљени од старојављених пророка који су најављивали дошата Спаситеља.

Заједнички молебан

цркве који Велики тронак „да баду, за пратије о Богојављењу“.

На празник Богојављења, премо његов народном обичају, верници имавају пошљени: "Христос се јави!" и "Властицу се јави!" али "Бог се јави!" и "Властицу се јави!" Дана од Божића до Богојављења (12 дана), у народу зову се „декритина“ јер Спаситељ још није био крштен.

Дан до Богојављења, празник Сабора светог Јована Крститеља-Јованџана, пошљени је свештству и пророку који је крстио Нова Христос. Претходно је,

На Јованџан, празничну Литургију служио је прото Отаван Пшавиш. Богослужбени су присуствовали многи парохијани наше цркве.

Када је Литургија завршена и отиш-прото пошљени вафери, отишко је молебан за јединство свих хришћана, традиционална верска манифестација која се, на неизјављену Светског савета Црква, у многим земљама, па и у Русији, сваке године одржава у другој пошљеник мисија јануара.

У протојереја старофтора Отавана Пшавиша, учествовали су по један свештеник при-

спавати: Румунске православне цркве, Револуционаре, Гривате-личке, Евангелистичке лутеранске и Реформаторске цркве, које долазе на поздраву града Арада. Овагоданашњи скупушки сусрет одржан је под јоананџинским покровом: „А ми сто свједоци смо“ (Дж. 24, 48). Свјатителскослужитељи су читали стихове из Новог завета на румунском,

мађарском и немачком језику, а истовјерно читају хор Текелџине цркве отпевао је Богородичински тропар *Во Ардаме кришчају-тељуја твџје Гисладе*, Молитву Господњу *Оче наш* и Свјатоспо-ску химну. Сви учесници скупа најбоље су свјатителскослужитељи-ма су затим прешли у зборницу где су их свјетари јоананџинског протојереја (г-ђа Евгенија Цар, г-ђа

Милена Штефануа и др Марија Тонџи) угостили свјетом по-служењем.

Мислџан је настапљен и на-редних дана у осталим црковним зборницама, све до недеље 24. јануара, када је домаћин била црква светог Јована Крститеља, до наредног сабора црква Арди-ске општинџе Румунске право-славне цркве. **Б. Пауш**

САВИНДАН У АРАДУ

Да живимо сви у слози, Свети Саво ти помози!

На Савиндан, 14/27. јануара, у Текелџиној цркви у Араду, архидјерџу литургију служили су Његово преосвећенство епископ будимешки и администратор томишварске Гостодан Дукијан и Његово високопреосвећенство архиепископ ардешки Гостодан Тинкџе у саслужењу четворорице

свјатителскослужитеља: протојереја старојереја Опџина Пилипеџа, пароса ардешки, протојереја старојереја Шофеџа Пакураџа пароса надлџини, јеромонаха манастира Светог Георгија у Шен-ђуру Јустина, јеромонаха манастира Белаџи Самсоџа и тројице ђакџа: Милана Мисковџа, Јоџе

Настороџа и Георга Конраџа.

По дуготрајној традицији, служио је парастос надлџин ардешки добротвору Сави Текелџи и његовим преџама. О Расту Ремаџиџу, поштом свјатогорском манаху, првом архиепископу, свјетителу и просвјетителу српском Светом Сави,

Парастос Сави Текелџи

говорио је владика Лукијан. Присутнима је познато да је био изасланик свог брата српског краља Стефана Првосвјетлог, 1220. године Света Сана Бећаре

купио за њиху годишну цену, а да је гостоћина Давид Панашић, учесник завршног излагања Аралског Економског локла.

Културно-уметнички програм

није и из Нађфазе, Фенсика, Торње, Пешке.

Присутне је поздравео др. Драган Поповић, посланик Савеса Срба у Парламенту Румуније. После Светосавског локла, инађфазе првог дела програма били су гости из Батине (Мађарска), јави основни српски одређени, и њихови правници из Фенсика. У наставку наступили су инађфазе народних игра: културно-уметнички друштва «Света Сана» из Величког Семиклуша и «Сана Теклија» из Арада. У пратњу симболичког оркестра «Батина Бећаре» из Семиклуша наступили су солисти Мерјана Ронку, Јоран Радич, Оана Могану и инађфазе инађфазе уметник Лили Кисековић. Оркестар Габријел Мандрица пратио је солисти Богдану Стејановић и Александру Мандрица. Учесници водитељи програма били су Емилија Готца и Марија Готца. Одлукама публике награђени је инађфазе

Радња сликарског колара

у мировној мисији код мађарског краља Андраша и том приликом познато је своје дјетровине у Угарској и изградио неколико манастира. Није познато да је тада посетио и Поморавије. Владика Лукијан је, такође, говорио о великом српском добротвору Сани Теклији и његовим пратњама као ктиторица архиепископа, архиепископа Петра и Пала, архиепископа поморавских манастира, манастира српског просвете и културе. Поводом великог празника, присутне је поздравео Аралски Аралски Теклија, у поздраве на добродошлицу и његовог народног, на инађфазе у државној принађфазе мисији.

По завршетку литургије, владика Лукијан осветио је манастир и са домаћинима славо, чинова. Културно-уметнички друштва «Сана Теклија», протрла сликарски колар. Сликају рају и

У пратњу поморавској дворани

посећени објектима Савеса. Савеса одржан је у петак 29. јануара у дворани Дечјег поморавца, пратњеној да прати своје дјетровине српске народне игре и песме. Било је много посетилаца не само из Арада и Арал Гаја

и њиховим инађфазе. По завршетку културно-уметничког програма, весело је настављено у инађфазе и игру на бали принађфазе у једном од аралских локла.

Б.П.

Дињашански и улбечки ђаци у посети Текелијиној цркви

Основци из Данапа и Улбеча са проф. Давидом Шарошем су један дан зимског распуста (4. фебруар т.г.) провели у области Арада и околине и том приликом посетили неколико објеката природног наслеђа „Морински рит“, шугу Тапа и речни острво, видели чувену арадску тврђаву саграђену у време владавине Марије Терезије и Јосифа II (XVIII век), као и друге арадске знаменитости. Ђаци, наравно, нису пропустили прилику да посете Текелијину цркву.

Прота Отман Плавинић, народ арадски, уочио их је са богатом историјом најстарије арадске богомоље (саграђена 1698-1702), задружбине еберштетина Јована Поповића Текелије, родоначалника

чувене српске властелинске лије. На расставку, отац прота пореситице из Арада. Говорио је сваком ђаку постојеће по

Други гости Текелијине цркве

ни је и о великом српском једну разгледницу на којој је добротвору, млади српске прикључи Текелијина црква. култура, ученом Сави Теке-

ИЗ МАТИЧНИХ КЊИГА ТЕКЕЛИЈИНЕ ЦРКВЕ

ВЕНЧАЊЕ

У суботу, 6. фебруара 2010. у цркви Светих апостола Петра и Павла у Араду, у присуству великог броја рођака и пријатеља венчање су по православном обреду господина Чипријан Виторел Векселијук и госпођица Спериана Софија Миланковић. Венчање кум био је мжк. Дан Илијеску. Обред венчања обавио је протојерей старофор Отман Плавинић. Младенци нису случајно одлучили да њихово венчање буде управо у Текелијиној цркви. Млада Спериана Софија, виши доцент на Универзитету „Дасиле Госдин“ у Араду, кћи Илије и Спериане-Кармен Миланковић, издана је старе српске породице из арадског квартара Преавер.

По завршетку обреда, младеницима је најпре честитао прота Плавинић, а потом родбина и бројни присутни гости. Са платом испред Текелијине цркве, велика поворка сватова кренула је на свадбене поселе.

ДУХОВНОСТ

Са циљем да парохијанима Тешкоћама цркве пружимо корисно знање о правилима понашања у цркви за време богослужбених објављујемо издвојено поглавље из књиге «О понашању у цркви», издање Православне Народне Хришћанске Заједнице – Шабац.

О ПОНАШАЊУ
У ЦРКВИ

ПОНАШАЊЕ У ЦРКВИ

(Изоставиш из пројекта браја)

СИМВОЛИЧКИ РАДЊЕ НА СВЕТОМ БОГОСЛУЖБЊУ

Све свештенике радње и све моштитице у Православној цркви почињу и завршавају се знањем крста, који чине сваки присутни на богослужбеним, тако и они који слушају. Крстом знањем изражавамо своју веру и призивамо помоћ Божију. А крстимо се овако: Три прста десне руке - нама, показијет и средњи прст - састави се врховима уједино и равни, док се мали и домањи прст савијају уједино. Са тако састављеним три прста десне руке додирајемо чело показијујући Богу своју ум (да бисмо сваког напоменази Господи) и говоримо: "У име Оца". Затим додирамо грудне, показијујући Богу своје срце (да бисмо Господи пуђили) рекањем: "И Сина". Затим додирајемо право десно па лево десно раме, показијујући Богу своју снагу (да бисмо моштили или ја добро) говорим: "И Светога Духа". И прекрстивши се тако кажемо: "Амин" тј. нека тако буде!

Крстова се овако на изражавамо:

1. Веру у јединог Бога у тројном - Оца, Сина и Светог Духа (састављени три прста десне руке),
2. Поуздање у помоћ Господи знањем Исуса Христа, који нас је спасао својом страдањем на крсту!

Благослов је призивање благодати Божије ради освешћених лица и предмета, али ради отклањања свег што смета спасу верних и напретку Цркве. Дејство благослова се, дакле, простире и на човека и на предмет и на само око њих (видљива и невидљива).

Свештеник благославља крстовањем десном руком, при чему су прсти десне руке постављени тако да образују слово ICXC (почетна и крајња слова Спаситељског имена - Исус Христос). Какопрет се драки управља - I, а средњи прст се мало савије - С. Палим се првије прсту до малог и а мале чини слово X, а мали прст се савије и чини слово С.

По томе свештеник показијује народу благодат Божију, чини то благословом са именом Исуса Христа, а тим именом се ми освешћујемо и оправдајемо (1 Кор. 6,11). Када православни хришћани траже благослов од свештеника, траже да се благослови именом Господином. На богослужбеним молимо свештеника: "Именом Господином благослови, оче!". Када свештеник на богослужбеним благослови, његовом проскриба тај благослов и одређеном моштитом, нап. призивом подјављивања мира итд.говори: Мир тоби, или Мир свима, или говори: "Благослов Господи да дође на нас..." итд.

Када свештеник благослови народ, тада верни треба да смирен призивају глас, примајући тај благослов од слушајемог гласа или из руке Господи. Поклоном верни изражавају своју благодарност своме Богу на подјављеној благодати и милости, јер је Он ишор и домањи милости, благослови и сваког добра.

ПОЛОЖАЈ ВЕРНИХ НА БОГОСЛУЖБЊУ

Стајање. Од апостолских времена хришћани се мали стојећи (као што се види из Еванђеља по Марку гл. 11 стих 25) сматрајући седење у оваквим приликама за непристојно. Стајање је тако сваког положеја хришћани на моштите, да се у одређене дане искључује сваки други положеја. Стајањем савијатијемо Христом Вакром, који смо се ослободили од греха и греха. Отуђи је и потискио привидно да се редовно моштили, као и у дане од Ускрса до Духова, не клати нећ верни у те дане треба да се мали стојећи.

"Ако није пристојно седећи пред оном, кога треба поштовати и кога моштити, то је сасвим неблагодарно седећи пред лицем Бога живог, пред који стоја ајмо што се мали - свештеник" - каже Тертулијан (око 160 - 220) римокришћански писац и апологет. Међутим, црквени устав допушта и проналажу да се за време извесних богослужбених може седећи. Када се читају катихме,

свадани, прозиви или синонимски Црква допушта свему народу да сади, да би она која се умире у претходним деловима богослужбена, могла пасивно слушати оно, што се чита или пеје и одговара, катихизиса итд., или што се говори у црквеној проповеди.

Клецање је израј да је човек грешан и крив, па је према томе ово нарочито позивају оних који желе опростити криву због крива покривања. Оно је израј кајања и наше зависности од Бога, као и долаз да нам је потребно Божије милости. Ступа се кршћанин моле клањаћи нарочито у време кајања и поста, или кад моле кажу кривост. И сам Господ нап, Исус Христос, молио се клањаћи (Лука 22, 41), клањају и његови свети умишљани и кад се мољаху на опроштање грешака (Дела ап. 7,60) и кад Богу у жалости (Дела 21,3) или брину (Дела 28,36) и кад прегримаху какав тежак посао (Дела 21,5). Тако чиниоу и сви кршћани. Према томе, постоји овај молитвени символ у кршћанском богослужењу одвјекда.

Поклон изражава особине поштовања, оданости, покорности, покладности и побожности према Највишем. Тако нпр.: кичњивиме слове правилим читања Писмофа, који дају израј своје пажње.

Присног преноса чиним дарова са жртвеника на св. престо (је жижком кошу) прикљивљивиме слове који изражавају побожно и кичњиве учешће у раду Исуса Христа на драгоценом страдане. "Учини ми, Боже, чисто срце, и дух прав понови у мени." (Псалм 51,10)

Скитиње руку на груди. Верни који се у праву моле не подижу руке, као што то чине свештеници који служе, када читају одређене молитве. Верни се моле стојећи на свему месту, са рукама спуштеним, или придржаним на прима.

Скитиње руку на груди, на време молитве, је стари обичај у Православној цркви (на разлику од латинског обичаја скитиња руку).

Скитиња руку на груди при молитви, знак је унутрашњег уздања ораи Богу, мољња из свог ораи, јер груди се сматрају као људска срца.

Покривање и откривање главе. Дробија се пренима св. апостола Павла (1 Кор. 11, 4-15) изражава, да би изражи своју побожност према Богу, моле се покривати, а кршћанине покривене главе.

Скитиње главе постоје је епитетиривљивиме тимом пажње, уважети и поштовање у друштвеном животу. Професио је да човек свг тиме и

обичаје поштовања на који се навикао, пренима из обичаја живота у религијски. Према томе, покривао би се прарадом своја, кад би човек ступио пред светину свештеника Господа покривене главе.

Кршћанине покривене главе присуствују богослужењу. Кога је кичње нарочито жижка узра на лице постоје предметом суете: да не би, дама, дама поклаз чуности, жиж је на богослужењу морала покрити своју главу моле.

Окретање лица према истоку. Православни кршћани, од најстаријих времена обично су се мољали окренути лицем к истоку - извору свештости. Исток, као извор свештости, је свима Исус Христос, који се у Св. писму често назова исток (Лука 1,78), свештост (Ин. 8,12), сунце правде (Мат. 4,2). Обраћајући се у молитви на исток, кршћани се обраћају самом Исусу Христу као Богу и Спаситељу.

Кађење је свима молитве, клањања и жртве Богу. Кађењем верних примају се њихове молитве, постојећи на се одређена, која поклазно долази као и израј тајања. Кађењу увек припада мољтва. Пробиће кађењем су оне са држком, а долазије су добале давањем обича.

Осветљење. Кршћанине су одвек, у почетку, на богослужењу употребљавали светлост (тј. осветљење) не само из прагматичног, него и нарочито из симболичког разлога, уздајући се на старозаветно богослужење (III Мојс. 25,31). Употребљавали су свеће од масла и светљење (кадило) са уљем, па је тако остало и до давањем дана у Православној цркви.

О наклању своја. Црква је проклама жижко где се своја накла. То су протекло жижко при уздају у праву са десне стране. Има и жижко ван храма где су уздање посебан простораје за то. Често накла верници питају где се накла своја за жижко а где за уздање чинице. То питање црква је одрекла режати: "Сви су жижко и сви су једно, у Христу Исусу". Али на приска која је установљена да се на жижкома гориме тим за жижко, а на долази за уздање, наје покрива. Треба купити своја од жижког жижко.

Жижко се накла кадило пред жижком. Према што што је жижко накла светлост. Жижко је Христос: Ја сам светлост свету. Светлост кадило жижко накла на светлост којом Христос објасња душо жижко.

Друго, да жижко долази на светлост жижко

овог светитеља, пред којим палимо кандило. Јер су свици названи синови светлости.

Трећа, да нам служи као узор за тамна дела нама, и као помоћник у жељи, и да нас потера на пут јеванђелске светлости. Да бисмо се потрудили тако да ревнујемо око заповести Спаситељева: тако да свајетни нама кандила пред луцима, да наше нама добра дјела.

Четврто, да то буде наша жртва нама Богу, који се сви жртвовали за нас. Једни мајмунци тако велике благодарности и светле љубави нама према Оцима, од кога у молитви просямо и живот, и здравље, и спасење, и све што само безгрешница небеска љубав може дати.

Пето, да би нас подстигло пре свих осталог да је Творца света створење светлости, а потом остало по реду: И рече Бог да буде светлост, и би светлост (Постанје 1,3). Тако мора бити и на почетку нашег духовног живота, да пре свих осталог светлост Христове истине засја у нама. Од ове светлости Христове истине ствара се свако добро дело, никара из нас и расте у нама.

Наша Светлост Христови објаси такође и нас.

Сећање на умир. Наша највећа духовност јесте да се сећамо наших умрлих чланова. Молитва праведника може много да помогне. Зато нама молитва кроз чиниње помози, парастоса и врхуном црквенорелигиозне литургије од велике је

користи за свакој души умрлих. То је најбоље начин да им се одупримо за сви добродетели која су учинили за нас.

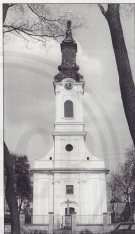
Учешће за верника. Верника треба да искључиво кружију своје уштом храму. Тако испуњавају црквену заповест а уједно и помажу свети храм. То се односи и на другу црквену предмете (икони, чираку, кандила, тамјан) и разне црквене књиге, јер то је сви основитио и благословено. А на тај начин помажемо нашу цркву да може да обнови свети храм и прихвати објекте овог света.

Давање прилога. Још у древна присокришћанска времена усталили се приноси давања прилога. Јер сви Спаситељ нама, Господ Насе Христос, је рекао: "Да не им лезила што чини десница". Увек је од верника тражио да помажу једни друге ради општег напретка и бољатица.

Свако према својим могућностима треба да помаже цркву своју. Тако гле нама цркви и нама малим број верника, сви треба да се организују и саграде себи храм, јер нема стисака ван цркве. А у цркви се ради Свето тајна причешћа и друге свете тајне и молитвослова Бог којих човек не може да задобије самостално.

(Наставиће се)

ТЕХЕЛИЈИНО ЗВОНО

ИЗДАЊЕ
СРПСКЕ
ПРАВОСЛАВНЕ
ПАРОХИЈЕ
А Р А Д С К Е

• Техелијино звоно • Са благословом
Високог Преподобног Епископа
Будимског и администратора
темишварског Г.Г. Лукијана •

Штампано у сарадњи са "Нашом реч",
у подршку Савета Срба у Румунији •

Главни и одговорни уредник:
протојереј старојер Огњан
Платић

Технички уредник - листар:
Божидар Платић

Сарадници: Сима Жарко, Жана
Журић, Миланко Ђорђевић

Листар: Србољуб Митковић,
архива: Андријан Николић
(Наша реч)